

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDEKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KOZLÖNYE.

Egyes óvra
Félévre
Negyedévre
Egy hónapra

Egyes szám ára 4 kr.

10 l. — kr.
5 " — "
2 " 50 "
1 " — "

Felelős szerkesztő: **BARTHA MÓR.**

Kiadók: **HOFFMANN és KRONOVITZ.**

Hirdetési díj:

Hat hasabon petit sorost 5 kr. Nagyobb terjedelmű s többször
hirdetéseik alkú szerinti jutányos áron vetetnek fel. Bélyeg-díj min
den külön beiktatásért 30 kr.

„Arany-ifjúság.”

Mint az egyetemes ember-világ nemes — tehát magasabb rendeltetésének megfelelő irányban fejlődéseért buzgó emberek, örömmel szemlélnék, ha a jövő emberiség magyát képező ifju nemzedék általánosan kiérdemelné e nevet: **«Arany-ifjúság.»**

Azonban mi még a mostani embertársadalmi viszonyok közt nem lehetünk, nem tudunk lenni közpoliták. Magyaroknak kell lennünk és magyarok akarunk lenni... mert fajunknak az ember-világban, amíg évezredek, talán évmilliárdok után eljönne, fajokra, nemzetekre elkülönzése felesleges — tehát szükségtelenné is válásának ideje: addig a Magyar-Nemzetnek, miként a múltban teljesítette, úgy a jelenben s még a jövőben is nagy missziót kell teljesítenie. A múltban küzdött, ércz-mellét a halálveszélyeknek ellenük vetve a megtámadott — és bizony a kemény megpróbáltatásnak alávetett keresztyénség és az ezzel összeköttetésben levő kultura fennmaradásaért évszázadokon át úgy, hogy saját magát — forrón szereltt nemzeti jellemét és hazáját is megtartassa.

A küzdelemből, magasabb keresztyén és nemzeti elveit kimentette; de a kulturában, a küzdelem által egészen lefoglalva, könnyen beláthatólag, elmaradt. Mihelyt azonban az iszlám majdnem két százados nyomása s az ezt követő, nem kevésbé veszélyes osztrák nyomakodás alól is fellélegzhetett, azon elvek valóstítására szentelte önmagát és részt kért és vett a civilizáció és kul-

tura nagy munkájában és pedig szívós életerejét bebizonyítólag — bámulatos sikerrel... az idő rövidségét tekintve — lehet mondanunk — roham lépésekkel.

Egy világ-nemzet történetében sem láthatjuk példáját annak az emberiség egyetemes célja felé, — de nemzeti individualitását és hazája érdekét nem felejtő átalakulásnak, mint amit a Magyar-Nemzet 1848-ban megbizonyított: amikor nemcsak proklamálta az emberiség egyetemességének alapelvét: a **«Szabadságot, Testvériséget és Egyenlőséget»**, hanem jövője felépítésének alapjává tett Alkotmányába, ezen alapelveket építette be, hogy az, az e Haza területén élő, különböző fajú és nyelvű nemzetiségeket, egy egységes **«Politikai Magyar-Nemzetté»** forrassa össze és tegye e Hazát erős magyar birodalomná, amelyhez ezeréves történelmi jogot szerzett.

Hazánk és Nemzetünk ifjúsága akkor megis értette azt az elvet... szívébe, vérébe, lelkébe átvette... küzdött annak védelméért az 1848-iki törvényalkotást követő nehéz napokban... és kinyerte a felséges elnevezést: **Magyar „Arany-ifjúság.”**

Megvan-e ma is és romlatlanul a Nemzet jelenének ez a szerelme és gyönyöre, jövőjének biztosítéka; vagy »mas faj állt aki dült helyére«? ... Szeretjük — akarjuk hinni, hogy meg van ma is. A mai magyar ifjúságban meg van még mindig az a nemes idealizmus, most is ékeskedik azokkal az erényekkel — **honszeretettel, igazságossággal, szerezéssel, amelyek őt ékesítik** bajdan, és megfogják őrizni az elkor-

csosodástól. Ha vannak netalán köztök olyanok, akik a felséges vonásokkal nem bírnának — azok csak kivételes csudabogarak.

Hiszen ilyes csodaszülöttei minden kornak s talán minden nemzetnek voltak, a kik az ifjkorban már véneknek látszottak, nem bölcseségben, mert bölcseségük bolondság volt s nem erényekben, mert az erkölcs szent nevét csak szájukban hordták és nem építettek neki oltárt szívében, tettekkel — egész gyakorlati életükkel nem igazolták be, hogy hogy bennök az erkölcs nemcsak nemes eszme és nem elvont szabály, hanem életgyakorlat és ők erényesen nem azért cselekesznek, hogy láttassanak az emberektől, vagy világi hasznot biztosítsanak magoknak, hanem azért, mert mint az »erényes Cató«, másként cselekedni nemis tudnak. Romlatlan ifjúsághoz így illik.

Fájdalom!... a napokban láttam egy ifjut, aki valóban csuda-bogár számba megy... Dicsekszik a képzettség legnagyobb mértékével, úgy hogy másokat, ifjutársakat, vagy véneket egyaránt lenézve — magát, egyedül magát, mindeneken felülálló szellemi arisztokratának tartja, azonban mint tanuló — mert az volna — leakezdetlegesebb kötelességeit is, — megvetendő rideg cinizmussal elhanyagolja. A Krisztusi erkölcsant s magát ennek bajnokaként predikálja; azonban a szolid erkölcsi elvek szerint való életet elhanyagolja, a szeretetet nevéből ismeri, de tényleg — nem; bizakodottsággal megvetést tanúsít hozzá hasonló kor és világi állású társai iránt.

A végzet.

— Farcziából. —

Irta: **Aurelien Scholl.**

Május 25-én reggeli 9 órakor Georges a csengetvü zsinó jár felakasztotta magát. — Intő példájaul mindazoknak, a kik hajlandók a nő hűségében bizni. Mikor Georges kétségbe nem vonható módon megtudta, hogy Nerine ő mellette a hónap el-ején Andochot, harmadikán Paternet, a következő napokban pedig Serget és Frumencet résziesítette kegyében, akkora kétségbeesés vett rajta erőt, hogy elhatározta végét vetni életének. Egy a falba vert kampós szög vont magára figyelmét, egy komoly, sőt ugyszólván ünnepélyes külsejű kampós szög. Erre a szögre erősítette Georges a csengetvü zsinórt, melyet nagy erővel letépett rendeltetési helyéről. És felakasztotta magát. A szék, melyet lábával ellökött, nagy zajjal dőlt el és Georges hosszan kinyult s elvesztette eszméletét.

Vége van, ha a zsinór éppen ebben a pillanatban el nem szakad. Mikor Georges magához tért, mindkét lábával a padlón állav

találta magát s egy hatalmas lélegzetvétellel friss levegőt szívott be, mely visszaadta neki az életet. A benyomás azonban oly borzasztó volt, hogy nem bírt rögtön helyze ének tudatára visszatérni. A kábultságtól még mindig elfátyolozott értelme még mindig azt képzelte, hogy valaki fenyegetni akarta életét s rémüllettől elragadva felrántotta az ajtót, lerohant a lépcsőn, ki az utcára, a csengetvü zsinórt maga után huzva, mint az eb, mely elszakította kötelét.

Hirtelen érezte, hogy valami erősen összeszorítja a torkát; egyidejűleg halk sikoltást hallott, mely mélyen a szívébe nyilallott. — Hátra fordult s egy fiatal leányt pillantott meg, a ki a zsinórra hágott s ennek következtében hanyat vágódott.

— Oh, istenem! kiáltotta Georges, megütötte magát, kisasszony.

— Nem uram, felelt a leányka elpirulva, önnek azonban mindenesetre furcsa nyakkendője van...

Georges sietett a leánykát fölszögíteni s egész elámulva egy modern tűndért látott maga előtt szüzsies fénylő fekete hajjal és olyan sü-

ték szemekkel, minő et a szabad kereskedés eltörlése óta nem fabrikálnak többé, egyszerű, szerény toiletteben, mely azonban úgy állott a leánykán, mint a galambon a szárnyak.

— Ez a nyakkendő, jelentette ki Georges, az én utolsó nyakkendőm akart lenni. — Most azonban, hogy magácskát láttam, hajlandó vagyok azt hinni, hogy még egy csomót fogok utána viselni.

Kioldotta a göböt s egy kapu alá dobta a zsinórt. (Egy házmester, a ki felvette, egy hét mulva megnyerte a Panama főnyereményét.)

— És miért? kérdezte a lányka.

— Mert a szerelem kergatett a halálba és most egy új szerelem a továbbélésre c-alogat.

— De, uram, ön nem ismer engemet.

— Az nem tesz semmit, mint meg fogja latni. Hogy hívják magácskát?

— Angelának.

— Én is ezt a nevet adtam volna magának.

— Találjon tovább.

— Öltönypróbáló kisasszony valamelyik női szabónál.

Azzal a mi mai modern nemzeti morálunkkal ellenkezésben levő neveléses henczegezzel, hogy ő „születési arisztokrata” s kor és pályatársait valóban lenézi, társaságukat kerüli is és csak akkor vesz szívesen részt benne, ha Bachus oltárához visznek együtt duhaj áldozatot sat, sat. a kiváltságos sötét századok emberietlenségébe éli vissza magát.

Az ember szánalommal tekint az ilyenre, de egyszersmind félelemmel is, nehogy ez a kór más ifiainkra is elragadjon, megvesztgesse és eltorzítsa azokat a jellemvonásokat, melyek az »Aranyifjúságot« rokonszenvenné teszik irántok szülőben, honfiakban, minden jóságos szemlélőkben, angyi édes kedves örömet szűlnék jelenben és reményt keltenek jövőre.

Nem!... az ifjunak nem kell, nem szabad azon az uton szévedezni, amely az igazságosságtól és szerénységtől elvezet. Mert az igazságosságban fekszik az ifjura nézve a tartalom és érték — jelenben és jövőben: szeretet a haza, nemzet, honfiak és az emberiség iránt; kötelesség érzet és kötelességteljesítés, amelylyel magát hasznos társadalmi tagnak megteremti és megis bizonyítja a szülők áldozatkészségét meghálálva, számukra boldog vénséget készít és magát az önerején megállani tudó ember biztosságának alapjára helyezi; barátságot-barátsággal áldozatkészséget-áldozatkészséggel fizet sat. sat... betölti isten és a társadalom törvényét, kényszerítés nélkül — szabadon. És a szerénység?!... O ez a himpor, amely az ifjút üdévé, mindenki előtt kedvessé teszi; enélkül olyan, mint férges gyümölcs, mely ideje előtt lehull, élvezhetelenné, haszontalanná lesz. A

— Ön éppen nem udvarias.
— Pedig azt hittem, hogy az vagyok.
— És ön maga, kicsoda maga?
— Én mindenképp fiatal ember vagyok, ki Viktor Hugó alapelveit követni töreksem...
— Hogyan?
— Csak az iment bizonyítottam be...
— Ön nem sért meg a nőt, aki bukik...
— De hiszen engem ön maga buktatott el!
— Mert maga éppen meg akart fojtani...
— Én csak az önfentartás jogával éltem.
— Angéla kénytelen volt nevetni.
— Tehát nem fogja ön magát újra felakasztani?
— Legfeljebb a magácska nyakára.
— Szilárdul el volt ön száva a halálra?
— A pusztá véletlen mentett meg.
— És most el van tökéltve rá, hogy életben maradt.
— Az csak magától függ.
— A mi találkozásunk valóban a csodával határos, mondta Angéla nevetve.
— Georges komoly arcot öltött.
— Miért ne hívnének a nők csodákban?
— Ők maguk is csodákat hajtanak végre.
— De ön, a ki örök hűséget követel a nőtől, kész-e jó példával előre járni?
— Tegyen kísérletet velem.
— A legtöbb férfi szigorú követeléseiben a nélkül, hogy joga volna hozzá. A szegény asszonyokkal fizettetik meg az üvegeket, melyeket ők maguk törnek össze.
— Georges gavalérosan karját nyújtotta új barátjának és így szólt:

valódi nemes ifju egyéniségének komoly tartalmasságával nem dicsekszik; nem szóban, hanem tettekben bizonyítja meg, hogy sulya és belső értéke van, mint az aranyak.

Ezekkel a jellemvonásokkal ékesítse magát a mi magyar ifjúságunk s lesz — emberek, szülők, tanítók társadalom előtt nagyrabecsült, jellemrozsdat nem fogó, reményt méltán kelő: »A r a n y i f j u s á g.«

— a — r.

A bankparitás előtt.

E fontos kérdésben a tárgyalások az osztrák-magyar bankkal még ezután következnek be. A tárgyalásokban a kérdések legfontosabbja a kártalanítás nagysága, melyet a kormány a banknak megtéríteni köteles azon esetben, ha a bankjegy-szabadsalom 1907-ben megszűnik.

A kártalanítás összegét megközelítőleg abból a számításból lehet meghatározni, hogy a bankkal folytatott régebbi tárgyalások folyamán a szabadsalom egy esztendei értékét 1.3 millió forintba becsülték. A bank ugyanis abból a föltevésből indul ki, hogy a részvényeseknek mindenkor lehetővé tétessék a bankrátaiban való részesedést a bank más jövedelmi ágazatában gyümölcsöztetni és hogy csak az a járulékt tekintessék a bankszabadsalomból eredőnek, a mennyivel a nyereség fölmulja a bankrátát. A szabadsalomnak ez az értéke a legközelebbi évekre szól, még pedig az akkori föltevés melle, t. i., hogy a bankszabadsalom 1910-ig fog tartani. A bank üzletvezetése okvetlenül arra az állápontra fog helyezkedni, hogy ezt az 1.3 millió forintnyi összeget az 1907—1910-ig való esztendőkre növelni kell, minthogy a szabadsalom értéke a későbbi években jóval nagyobb, mint az előzőekben.

A bankra nézve az új szabadsalom első éveiben nagy megterheléssel járna az újjászervezés, vagyis új bank-fióktelepek föllállítása, mely az 1907—1910-ig tartó esztendőkből el-esnék, minthogy akkorra már az újjászervezés be lesz fejezve. Azonkívül a következő években a tartalékalap is növekedni fog és a

bankszabadsalom utolsó éveiben, nagyobb kamatjövédelmet is fog hajtani. Ennelfogva az 1907—1910-ig való időtartamra az évi kártalanítási összeg nem 1.3 millió forintot, hanem többet tesz ki. Alig hihető, hogy ez az érték-növekedés a szabadsalom egy évi értékének negyedrészt fölmulja. Ilyenformán a három évi, 3.9 millió forintot kitevő összeg öt millió forintra növekednék.

Ugy vélekednek, hogy ezen az alapon megkötik a kormányval az egyezséget, mint-hogy a kormány ajánlata, — mely eredetileg kisebb kártalanítást helyezett kilátásba, — és a bank követelése közt nem igen nagy a különbség.

Ezzel az ügygyel függ össze, hogy Széll miniszterelnök, akit még mindig Rátóton tudtak s csak ma reggelre utaztattak volna Budapestre, Lukács László pénzügyminiszterrel már Bécsbe utazott. Az utazás célja a felhivatalos jelentések szerint is az osztrák magyar bankkal való tárgyalások megújítása. Ezeket a tárgyalásokat az teszi szükségessé, hogy most már kétségtelenül életbe fog lépni a következő év első napján a banknak új, paritásos szervezete, Ennek folytán a bank részéről számos fontos előkészületi intézkedésnek idejében való megtétele válik szükségessé. Másrészt tisztázni kell már most azt a kérdést, hogy abban az esetben, ha a vámszövetéség 1807-ben meg nem újítottan, a bankszabadsalom is ugyanakkor véget ér, minő visszatérítésekre tarthat igényt a bank, szabadsalmának eme háromévi megrövidüléseért? Ezekben a kérdésekben a bankkal szemben a magyar kormány az osztrák kormányval egyöntetűen jár el; ez teszi szükségessé, hogy a magyar kormány feje és a pénzügyminiszter egyidejűleg érintkezzen úgy az osztrák kormányval, — mint a bank vezetésével.

Az utazás másik céljának a söradó kérdésének rendezését tartják.

De ismét mások azt mondják, hogy a söradóról terjesztett hírek valótlanok. Csak annyi az igaz, hogy az ügy véglegesen el van intézve és hogy közigazgatási okokból a söradó-pótlék megszüntetését szept. 31. helyett jan. 1-re halasztják.

nyakötők közlönyében és más irodalmi gyűjteményekben.

Két vígjáték, melyek a »Nomade« színész deszkáin és egy némajáték; mely a kaukuk-kézművészet tanulók együtésében adták elő, képezi mindez egész irodalmi czokmókomat. A retorika tanára, ejjeleim szerzője, elegendő tüpénzzel lát el. Hogy boldog legyek, nem hiányzik nálam semmi, csak a szerelem. Az ember gerliczékét és barázdabillegetőket keres s csak kacsákat meg szarkákat talál.

— És a nő, szakította őt félbe Angéla, sasokat és sólymokat keres és csak pávákkal meg papagályokkal találkozik.

— A tied örökre! és Georges kiürítette a poharát.

— A tied örökre! — ismételte Angéla.

Egy kis mintagazdaságot rendeztek be, mely a Quartier Latintól egész a Montmartreig bamulatot keltett, egy újabb kiadása volt ez a Loisa Pugets románczának:

»Tükröztesd a te szemeidben

Az én szememet

Bájos brunette.«

A kontemplatív szerelem, a szerelemmel telített tekintetek örömei után természetesen crescendo-ban a romantikus örjongszhez értek, mely kéjittasan fizamítja ki a karokat kéthangu üvöltésben harapja és csipkedi önmagát.

Igy telt el tizenöt hónap. Georges föl-

BELFÖLD.

A kormány a ruthenekért. Azon akció, melyet Daranyi Ignác földmivelésügyi miniszter a ruthén nép nyomorának enyhítésére már régebben indított, — igen kedvezően halad. Az állam ugyanis a munkácsi uradalomtól 13.000 kat. hold földet vett bérbe, hogy a területet kizárólag a színlódó ruthén népnek felparcellázva holdanként 3 frtért bérbe adja. — A terület egy része kítűnő havasi legelő s így állattenyésztésre rendkívül alkalmas. Arról is gondoskodott a földmivelési miniszter, hogy a bérlők tenyésztési célokra egy-egy simmenthali bikát is kapjanak kedvezményes áron könnyű részletekben való fizetésre. A kincstarazonkívül a népet, saját költségén mezőgazdasági gépekkel is ellátja. A földmivelési min. tovább folytatja a megkezdett akciókat s a célból a megye területén különböző helyeken kosárfonó iskolákat állít fel már legközelebb. — A nép nagy halálal fogadja a kormány segítségét, melylyel Ugocsa és Máramaros megyék lakóinak legszegényebb részét is támogatni készül.

KÜLFÖLD.

Franciaországi állapotok.

Hogy mennyire kritikus lehet a helyzet Franciaországban, talán semmi sem mutathatja meg inkább, mint az, hogy a Dupuy kabinet után alig tudnak más kormányt alakítani. Most ugyan már azt mondják, hogy Waldeck-Rousseau személyében megtalálták az alkalmas embert, aki a kormányt megtudja és meg is fogja alakítani.

Általában kedvezően fogadják az ő fölépését és a szocialista sajtó is támogatást ígér neki. Mindezzel, ami a kormányválság megoldása ügyében eddig történt, bebizonyosodott, hogy a republikánus többség, mely Dupuyt megbuktatta, csak a megbuktatására irányult törekvéseben egyesült, de nem egyformán gondolkodik arról, mi történjék a Dreyfus ügy végleges megoldására.

Az opportunisták nem akarnak a tábornoki karral összeveszni, amely attól tart, hogy tekintélyüknek nagyon ártani fog, ha egyes tagja ellen tulságos határozottsággal járnak el; a radikálisok és a szocialisták pedig azt

vasásokat tartott a Boudiniéreből és nagyon sokat beszéltek róla. Több levelet kapott, a melyek e szöveggel kezdődtek: „Drága mester! ... Angéla lassanként belátta azt is, hogy le kell mondania a reményről, hogy a nejeve lehet sen. — De mi lesz aztán? Más karok közé menni at? És aztán újra — és mindig újra — egész a gyökerekig, egész a megvéteésig.

Végre egy darabot nyújtott be Georges az Odeon-színházna és ezt a darabot elfogadták, Nemcsak elfogadták, de, a mi sokkal ritkább, elő is adták.

Angela már teljes átalakulást vett észre kedvesének a magaviseletében. Eltűnt megjegyzésekből, melyeket a főpróbán ellésett, gyöngéd czéizásokból, melyeket a vendéglőkben elejtettek, kitalálta, hogy szerencsétlensége ki van mondva. Georges beleszeretett a főszerep személyesítőjébe s a művésznek nem hagyta őt sohaig epekedni.

Képtelen lévén a lemondásra, nagyon gyöngé a sors ellen való küzdelemre, visszatért a közös lakásra, hová a zongoráját is átvitette. Az anyjának hagyományozta, a kinek még egy pár bucsusort is írt. Aztán egy székre hagott, leoldotta a cengető zsinórját és a szögére, mely Georgest is tartotta, felakasztotta magát.

Egy pillanat múlva belépett Georges és látta, amint kedvese halálos agodalommal rámeresztette szeméit. Hirtelen odaugrott, elvágta a zsinórt, de már csak jéghideg, élettelen holttestet tartott karjai közt.

Ilyen a végzet.

gondolják, hogy a katonai érzékenység kiemelése, bátortás új bűnre és kimeletlen igazságszolgáltatást követelnek. A válság gyors megoldását a köztársaság fennmaradása követeli.

A Waldeck-Rousseau kabine'alakítási törekvése sem mutat még eddig bevégzett sikerre.

Három volt miniszterelnök közül csak Rouvier vállalkozott az egyik tárcát átvetelésére. Méline úgy nyilatkozott, hogy Waldeck megbízása nem oldja meg a válságot.

Brisson megígérte támogatását. Casimir-Perier mindenképen rá akarta bírni Waldeck-Rousseau, hogy tárcát vállaljon. A volt elnök barátai azt hiszik, hogyha Casimir-Perier vállalja a hadügyi tárcát, könnyebb lesz a válság megoldása. Casimir-Perier barátai unszolására Loubet elnökhöz ment, aki azt mondta, hogy mivel neki van legnagyobb tekintélye a tábornokoknál, leginkább fojthatná el a tábornokok köreiben mutatkozó forrongást és izgatottságot. Casimir-Perier erre azt válaszolta, hogy úgy vonult vissza a politikai életről, hogy soha többé vissza ne térjen, mindazáltal megígérte, hogy megfontolja a dolgot. Este aztán értesítették Waldeck-Rousseaut, hogy Casimir-Perier végképp visszautasította az ajánlatot.

Waldeck-Rousseau ezzel teljesen visszanyerte akcióképességét és a republikánus elemek egyesítésével alakítja meg kormányát; de a szocialistákat valószínűleg nem veszi fel a koalícióba.

Fallières a szenátus elnöke, delután Loubethoz ment, akit hír szerint arra figyelmeztetett, hogy a szenátus ellenezni fogja Millerandnak a kabinetbe való belépését.

Dreyfus csütörtökön érkezik Brestbe, a honnan külvonvona tón első osztályú kupéban utazik Rennesbe. Ha a hajót nappal meglátnák a partról, utasítják a menet lassítására, hogy éjjel köthessen ki. Dreyfusé és Demange ügyvéd az új hadügyminiszterrel engedélyt kérnek, hogy Dreyfust üdvözölhessék.

A porben tanuk lesznek: Mercier, Billot Zurlinden, Cavaignac, Du Paty, Lauth, Grubelin, Esterhazy, Bertillon, Périer, Cochefort, Guénee, Lebrun-Renault és Muurel, az alapperben szereplő elnök. Demange ezenkívül 30 tanut jele be.

A szerb török konfliktus mindazonáltal, hogy bevégzettnek hiesztelik: még sok jegyzékvalásra fog okot szolgáltatni s készülnek is a jegyzékek egyre-másra s egyik a másik ellen. Egyik ugyanis letagadja azt amit a másik valónak állít.

Még magáról az összeütközésről szóló hírek is homlokegyenesen ellenkezők aszerint, hogy a szerbek vagy a törökök kürtölik e világgá. Míg török részről Konstantinápolyból azt jelenlik, hogy a szerb-török határon teljesen helyre állott a rend, addig Belgrádból a haborusáujból való kitéréséről érkezik hír. A szerb kormány nagyon határozott hangú jegyzéket írt a portának. Gyors intézkedést kért és a maga részéről hathatós intézkedésekkel fenyegetőzött. A határsértés ügyében különben tegnapelőtt a konstantinápolyi magyar nagykövetség előterjesztést tett a portánál és hasonló előterjesztést tett a belgrádi magyar követseg is. Ez a közbelépés Goluchovszki gróf külügyminiszter közbelépésére történt.

A haagai békekonzferencia. A haditengerészeti készülődések felhagyása kérdésében egyik hatalom a másikra néz, mintegy azt a gyermekek közt játszó szótalmot gyakorolják itt is „ha a ő i g e n, a k k o r é n i s e.”

Óroszország a múlt év elején husz milliónyi tengerészeti budgetet állított föl. — Ebből kilencz milliót elkölöttek. A czár most kijelentette, hogy a mennyiben a konzferencia kielegítő befejezést nyerne, a többi tízenegy milliót nem fogják felhasználni.

G o s c h e n, az angol tengerészeti miniszter a múlt évben külön tengerészeti programot terjesztett be és még ez esztendőben is kilencz czirkálóhajót követelt. —

Kijelentette azonban azt is, hogy megváltoztatja ezt a programot, hogy ha a tengeri hatalmak, a konzferenczián beleegyeznek, — hogy saját flotta-programjukkal ugyanazt teszik.

A kérdés most tehát az, hogy a konzferencia hozzájárul-e Anglia és Oroszországnak ez alapon való megegyezéséhez, vagy hogy a többi hatalmak vállalnak-e ilyen kötelezettséget. Az oroszok és angolok a redukációt komolyan látszottak venni s a választott bírósági törvényszékre vonatkozó kilátások sem roszak. A mit német részről a törvényszék ellen felhoznak, az jobbara felreértesen alapul.

Andrew D. W h i t e, az Egyesült-Államok delegátusa azt táviratozta teoap Washingtonba, hogy a konzferencziának okvetlenül u e g a t i v e r e d m é n y e l e s z. Nem valószínű, hogy a delegáltak a konzferencia munkaprogramjának csak egyetlenn kérdésében is megfogják a g y e z n i.

Ezzel ellenkezőleg mások szerint nagyon kedvezők a kilátások arra, hogy Pauncefote indítványát a nemzetközi választott bíróságáról elfogadják. A bíróság elnöke a hollandi külfügyminiszter, ülnökei a Hágában a k k r e d i t á l t k ö v e t e k lennének.

Még ha a választott bíróság ügyében az államok képviselői nem hoznának is egyhangú határozatot, akkor az egyetértő államok fognak egymás közt önmagukra kötelező konvencziót kötni és a még vonakodó államoknak k i l e n c z h a v i h a t a r i d ő t szabnak a hozzájáruláshoz. És eunélfogva az izolálástól való félelem a többi hozzájárulóra kényszerítés.

Következetlenség.

— A ref. egyháztanács figyelmébe. —

Debreczen, jun. 20.

A debreczeni egyház presbyteriuma, mint tudva van, Z o n g János ispotályi tanítóval töltötte be a megüresedett Miklós-utcai tanítói állomást. Betöltésre vár tehát az ispotályi tanítóság, melynek sorsa egyik legközelebbi presbyter ülesen fog eldőlni.

A nélkül, hogy személyes érzelmek vezetnének bennünket, vagy állást akarnánk foglalni akár egyik, akár másik pályázó mellett, az iskolaszék egy határozatára óhajtuk felhívni a presbyterium figyelmét, melynek esetleges elfogadása könnyen vonna maga után azt a közhi-delmet, hogy a presbyterium előre megfontolva cselekedett következetlenül.

Az iskolaszék ugyanis h i v a t a l b ó l foglalkozott az ispotályi tanítói állás betöltésével. A tanácskozás eredménye az lett, hogy noha az iskolaszék érdemekben gazdag elnöke, M i t r o v i c s Gyula és több tag a megüresedett tanítóságot áthelyezés útján véleményezték betölteni, a többség országos pályázat kiírását határozta el.

Az iskolaszék eme határozata megerősítés végett a ref. egyháztanácshoz tétellett át. Teljesen az egyháztanácsra függ tehát az iskolaszék határozatának sorsa. Megerősítheti, vagy megmasíthatja, szoval lehet következetes, vagy következetlen.

Tanügyi férfiak véleménye szerint a határozat nem logikus, de feleté sérelmes a debreczeni reform. tanítói karra.

Megmagyarázzuk, hogy miért:

Az országos pályázat kiírása után természetesen, hogy több olyan debreczeni tanító fog az üresedésben levő állásra pályázni, ki kítűnő bizonyítvánnyal rendelkezik.

Számítva a választás esélyeire, könnyen megeshetik, hogy a debreczeni pályázók elbuknak s valamelyik vidéki tanító kerül be a központra.

Milyen következtetést lehet ebből levonni? Azt, hogy a debreczeni egyház saját megválasztott népnevelőt nem becsüli annyira, hogy azokat előléptesse.

De a másik eshetőséget véve, szintén meggyőződhetünk az iskolaszék határozatának inpraktikusságáról. Tegyük fel, hogy a pályázók közül egyik debreczeni tanítóval töltik be az állást. Mit fognak szólni akkor a vidéki pályázók? Bizonyára azt, hogy a debreczeni egyháztanács csak tréfált, mikor országos pályázatot írt ki, hiszen gondolni lehetett, hogy debreczeni tanító fog a választás al előlőpni.

Szóval mindkét eshetőség azt fogja be igazolni, hogy az iskolaszék többsége bár teljes jóhiszemű, de legkevésbé sem praktikus határozatot hozott.

Mi szükség van az országos pályázatra akkor, midőn rendelkezik a presbyterium o y erővel, kik a mellett, hogy előlőpnek az áthelyezéssel, ismerősök a viszonyokkal s kötelezettségüknek kitűnően megfelelnek.

A ki a tanügyi viszonyokkal csak egy kissé ismerős, ennek a véleménynek fog igazat adni.

Hangsúlyozzuk, hogy a pályázók személyétől tekintve találjuk ezt így, s ellenkezőleg a debreczeni tanítói kar reputációját látnánk megsérve. Épp ezért tartjuk óhajtanónak, hogy a presbyterium az országos pályázat mellőzésével az áthelyezést határozza el a melylyel az esetleges következtelenségnek veszi elejét.

Hisszük, hogy legközelebbi ülésén ilyen értelemben fog határozni.

B.

Táviratok.

A kiegyezés a bankügyben.

Bécs, jun. 19. Ma délelőtt K a u t z Gyula az osztr. magy. bank vezérigazgatója az osztr. magy. bank vezértanácsának több óran át tartott értekezletén a két állam kormányja és a bank között eddig lefolyt tárgyalásairól, melyek az egyezmény folytán előálló változásokról szólnak, bizalmas jelentést tett. A két kormány forumlázott ajánlata a bank vezetőségének hivatalosan megküldetik, mire a vezér tanács még a het folyamán határozathozatalra összehívatik.

A francia-kabinetalakulás.

Páris, jun. 19. W a l d e c k - R o u s e a u delelőtt az Elisebe ment, hogy Loubet elnöknek jelentést tegyen a tárgyalásaink állásáról, melyeket politikai egyénnel folytatott és ama reményének adott kifejezést, hogy a tárgyalások még estig befejezhetőek lesznek.

A kamara és a senátus ma tisztán formai gyűlés ket tartottak, a mire a kamara szerdáig, — a szenátus csütörtökig elnapoltatott.

A vatikáni konzisztorium.

Róma, június 19. A ma tartott C o n s i s t o r i u m b a n a papa következő 11 kardinálist nevezte ki: A madridi munitust a görzi herceg érsekét. M i s s i á t, a toulousei herceg érsekét, a turini, ferrarai, Reggio di Calabreut érsekét a konstantinápolyi és antiochiai latin patriárhakat del Drago és Cassettat, akik Rómában székelnék a Prouoganda titkárát Ciascát, a rendes püspökök congregációjának titkárát Trombettat, és a Rómában lakó spanyol áldozart Llevane; rast. A papa továbbá Makarius patriárhavi vikáriust közp. orthodox patriárhává Alexandriában, azonkívül több püspököt megerősített ezek között Kwilowskit Lembergbe és Szepejkit Stanislauba.

H I R E K.

* **Rendkívüli városi közgyűlés.** Több-ször említettük már, hogy e hó 28-án több sürgős tárgy elintézése végett rendkívüli közgyűlés leendő. A gyűlés tárgysorozata már meg van állapítva. A tanácsi jelentésen kívül, mely a szeszkereskedés beszüntetéséről vagy fenntartásáról ad javaslatot, 5 névszerinti szavazás lesz. A névszerinti szavazás első iz-

ben a debreczeni Torna Egylet tulajdonát képező, a depr. 4275 sz. tjkvben A 4258 hrsz. alatt, valamint a debreczeni 7827 sz. tjkvben bejegyzett ingatlanainak és pedig a torna csarnokot és bérhelyiséget magába foglaló egyemeletes épületnek, »libakerti« teleknek és összes felszereléseinek 26146 frt 59 krért megszerzése felett;

2. Névszerinti szavazás első ízben a Szent-Anna-utcai 10-ik sor-zám alatt fekvő Nyiri Géza tulajdonát képező házastelekeknek 13000 frtért megszerzése felett;

3. Névszerinti szavazás harmad ízben a »fancsikai« számú tjkvben foglalt kaszáló birtokoknak az ev. ref. egyház, ev. ref. főiskola s a kegyes tanító rend részére átengedése felett.

4. Névszerinti szavazás má odizben a »nyulasi« csárdának és a hozzá tartozó 600 négyszögöl területnek 500 frtért a városi utadópénztár részére elidegenítése felett.

5. Névszerinti szavazás másodizben a Simonffy utcai kis piac létesítéséhez szükséges debreczeni 7343 sz. tjkvben 2551 hrsz. alatti telekből 25 □ a debreczeni 2413 tjkvben 2552 hrsz. alatti telekből 273 □ terület megszerzése felett.

Az előjelekből ítélve kissé viharos lesz a közgyűlés, a szeszpartiak erősen szervezkednek. Jó hogy 5 névszerinti szavazás lesz, mert ez legalább lecsillapítja a kedélyeket.

* **Püspökünk M.-Szigeten.** Kiss Áron püspök és főrendiházi tag mint megirtuk — Balogh Ferencz theol. tanár kíséretében M. Szigetre utazott, hol az érettségi vizsgáknál volt jelen. A püspök tiszteletére tegnap báró Roszner Ervin főispán díszebédet adott, melyen püspökünket meleg ovációkban részesítették.

* **Komlóssy Arthur szabadságon.** Debreczen város főjegyzője K o m l ó s s y Arthur négy hétre terjedő szabadságidejét a mai napon megkezdte. A főjegyző szabadságának javarészt Rohicsón fogja eltölteni.

* **Uj ügyvéd.** Dr. N y i r i Géza ügyvédjelölt, kit városunkban széles körű képzettsége folytán igen sokan ismernek és becsülnék, tegnap tette le az ügyvédi vizsgát igen jó eredménnyel Bpsten. Az új ügyvéd, kit családi kötelek szorosan fűznek Debreczenhez, mint értesülünk, irodáját is itt óhajtja megnyitni. Kitartást és sok szerencsét kívánunk neki.

* **A Debreczeni Dalegylet let szavazták.** Hirt adtunk arról az indítványról, amelyet a Debreczeni Dalegylet az Országos Dalos Szövetség elé terjesztett a kerületi, illetve vidéki szövetségek felállítását illetőleg. Az Országos Dalos Szövetség vasárnap délelőtt a nemzeti zeneiskolában közgyűlést tartott. A napirend első pontja a debreczeni dalos-egyesület i n d í t v á n y a volt a v i d é k i s z ö v e t s é g e k f ő l á l l í t á s a m i a t t. A választmány e dologban semleges javaslatot tett, n e m ellenzi az országos szövetség nevében a vidéki szövetségeket, de n e m is kezdi meg azok felállítását. A közgyűlés 43 szö v l 26 ellenében elfogadta a választmány javaslatát. Délután a folytatólagos tanácskozásban a válasz ásokat ejtettek meg.

* **A mentő egyesület.** Sok szó esett már a debreczeni mentő egyesület felállításának szükségessége felől. Erős a reménység, hogy minél előbb létesülni is fog ezen egyesület, melynek szervezése már ugyszólván teljesen készen van, csak a finanszírozása nincs még tökéletes rendben. E bajon is mihamar segítve lesz. Boczkó Sámuel r. főkapitány ur ugyani, mint megbízható forrásból értesülünk, azon a terven dolgozik, hogy minden debreczeni bicikliző adóztassék meg évenként 5 frttal a mentőegyesület javára. Nagyon méltányos adó lesz ez, mert első sorban a biciklizők lesznek rászorulva a mentőegyesületre, a mennyiben ők, sebes száguldozás közben, igen

könnyen kitörhetik a nyakukat; másod sorban pedig ők okozhatják a legtöbb balesetet, gépjűknek ügyellen kezelése által. Budapesten már meg vannak adóztatva a biciklizők, nagyon helyes tehát, ha e téren mi is követjük a a főváros példáját. Debreczenben van legalább is ezer bicikliző, évenként tehát, a bicikli adóból, ötezer forint folyna be a mentő-egyesület javára, a mely összeg annak fentartására ontig elég lenne. Örömmel üdvözljük a főkapitány ur praktikus tervét s hisszük, hogy a városi közgyűlés egyhangulag meg fogja szavazni a bicikli adót, annyival inkább, mert ezzel kapcsolatban a biciklizők megszámozása is könnyen foganaszítható lesz!

* **Zenede közgyűlése.** A debreczeni zenedének f. hó 18-kára saját helyiségébe egybehívott évi rendes közgyűlése kellő részt vet hianya miatt megárvható nem lévén, az évi közgyűlés ideje július 2. vasárnap délelőti 10 órára azon megjegyzéssel tüzetik ki, hogy azon megjelenő tagok, száma ra való tekintet nélkül jogérvényesen határozni fognak. Tárgysorozat: 1. Választmányi jelentée. 2. Zár számadás betérjesztése az 1897/8-ki tanévről. 3. Esetleges indítványok. Debreczen 1899. jun 18-an. Az elnökség.

* **Művész-estély.** O d r y Zuárd, a »Magyar színház« első rendű baritonénekese hangversenytársulatával f. hó 24-én, szombaton, érkezik városunkba és este, továbbá vasárnap, 25-én este két önálló hangversenyt rendez a »Angol Királynő« kerthelyiségében. A hangversenytársaság tagjai: Keczeri Irén a budapesti nemzeti színház, Geróffi Frida, Donáth Lajos zeneszerző karnagy és O d r y Zuárd, a magyar színház tagjai. — Fényesen összeállított műsorok a budapesti állandó színházak legsikerűtebb zeneszáma it vette föl és előadó művészek neve biztosít bennünket egy élvezetes est elöltéséről. — D o n á t h Lajos zeneszerző szép és közkedveltségű »Balatoni nótái« és a nagy sikert aratott »Vasuti baleset« című művének zeneszámai szinten piecei az érdekes műsorok. A hangverseny kezdete este 8 órakor, egy egységes belépő díj mellett, mely személyenként 1 forintban van megállapítva. Bővebb felvilágosítással szolgálnak a falragaszok. Jegyek előre várthatók László Albert könyvkereskedésében és szombaton délelőttől kezdve az »Angol királynő« szállóban. Az érdekesnek ígérkező hangversenyre felhívjuk a nagy közönség szives figyelmét.

* **Színészeink Debreczenben.** A Komjathy társulat tagjai közül többen jöttek a Nyiregyházi saion befejezése után Debreczenbe. Így például néhány napot fog itt tölteni S z a o s v a y Sándor c-aládjával és Karacs Imre. Debreczenben tartózkodik különben Komjathy igazgató is.

* **A debreczeni Polgári kerékpáros egyesület ünnepéye.** Szep ünnepéy fo yt le szombaton este a Dréher sörcsarnokban, hol az egyesületnek több mint 80 hölgy és férfi tagja jelent meg a Nagy-Váradon nyert ezüst serleg felszentelésére. Az ünnepély fel 9 órakor vette kezdetét, a mikor Dr. Fejér Ferencz mint egyesületi alelnök szép és buzditó beszédet tartott az alig egy éves egye-első sikeréről. Szónok erre levette a serleget borító leplet s a serleget, mely zamatos borral volt megtöltve — az ifju egyesületre üritette, névszerint kiemelve azokat, kik a sikert kivívták. Így Zelinger Vilmat, ki első díjat; Kis Györgyöt, ki egy első, egy vezető és három második díjat; Bozóky Lajost, ki egy harmadik díjat nyertek. Ennek befejeztével a borral telt serleg keztől-keztre járt és megeredt a szébbnél-szebb toasztok aradata. Thieszen Arthur keresetlen szavakban eszette a nagy-várad i estvér-egylet kitüntető fogadását és feledhetetlen vendégszeretetét, éltetve a nagy-várad i egylet és ennek az ünnepélyen képviselő tagját Janky Antalt, dr. Fehér Ferencz élteti Zelinger Edét, mint az egyesület faradhatatlan buzgó titkárát, Zelinger Ede Wocrasek Ignácot, mint a kivel karöltve a nagy-várad i virágkorzót rendezték, de azért ennek sikeréből az oroszlanrész őt illeti. Wokrasek Ignác, dr. Burger Péterre, mint az egyesület orvosára

emelte poharát. Dr. Burger Péter az egyesületre, mint sport együletre emelt poharát, méltatva ennek sokoldalú előnyeit. Majd Thieszen Arthur, Zelinger Ede a nagy-váradi hölgyekért; Janky Antal pedig a debreczeni testvér egyesületre emelte poharát. Dézsi Lajos, Lasgallner Kálmánra, mint a debreczeni kerékpár-egylet elnökére üritette poharát. Az ünnepély folyamán sürgönyileg üdvözölték a nagyváradi kerékpár-egyletet és ennek elnökét Kunz Guszávot. Számos köszöntő hangzott meg el a nagy-váradiakra, melyet 1 óra körül a táncz szakított félbe, a mi aztán csak a kora reggelt órákban ért véget.

* **A jég pusztítása.** A vasárnap délutáni jégeső sokkal nagyobb pusztítást vitt véghez a debreczeni határban, mint azt először gondoltuk. Szemtanuk állítása szerint a jég a faraktártól, illetve az Eprekertől kezdve a Cseréig minden vetést elvert, a rozs vetések pedig épen semmivé lettek. Az egész dolgot pedig az teszi a legszomorubbá, hogy a legőbb vetés nem volt biztosítva jég ellen s így nagyon sok gazdának egy bőséges aratás előtt ment egyszerre tönkre minden reménye.

* **Meglopta a társát.** Az éji homályt arra használta fel Simon János kőműves, hogy kenyeres pajtásától, aki szegény néma is, 8 frt heti bérét ellopja. Mikor zsebre vágta a 8 frtot, szép csendesen kerekelt oldott, úgy hogy most országos körözését kellett elrendelni. Valószínű azonban, hogy már Nánáson kézre kerül s számot fog adni tetteiről.

* **Munkás a gerenda alatt.** A dohánygyár gépháza mellett egy fűrész házat kellett a munkásoknak lebontani tegnap délután. A faalkotmának már csak a váza állott s a munkálat vezetőségével megbízott felügyelő, — bárha figyelmeztették rá, hogy 18 munkás elégtelen a 10—15 métermázsa súlyú fal lebocsátására — egyszerre akarta az egész oldalt földre döntetni, még pedig úgy, hogy belül 12 munkás döntötte, kívül 6 munkás támogatta. A szerencsétlenség megtörtént mint ahogy azt előre megjósolták. Már felutjában nem bírták tartani a roppant terhet, az épület rész óriási robajjal lezuhant és a kívüli álló hat ember közül egyiket Hamza Jánost elütötte. Balibabagerendázata lakéru l t s e l t ö r t, úgy, hogy a roppant kinokban vergődő embert hordágyon szállították a kórházba, hol az orvosi vizsgálat megállapította, miszerint az egész bal lábát amputálni kell.

A megtartandó vizsgálat lesz hivatta kideríteni, hogy csakugyan vétkes gondatlanság okozta-e a szerencsétlenséget, mint a hogy azt szemtanuk állítják.

* **Jó tréfa.** Egy mulató társaság tegnap azt a jó tréfát engedte meg magának, hogy ablak leszedési műveleteket vitt véghez. — A mulatság tetézett az ifjaknak s kezdtek bele melegedni. Véletlenül azonban rendőrség is van a városban s egyik rendőr ép akkor csípte meg a mulatót ifjút, mikor már büszkén lógáta a leszedett ablakokat. A központi rendőrségen azután jegyzőkönyvet vettek fel az esetről, s az esetnek valószínűleg folytatása lesz.

* **Nagy posztólopás.** A debreczeni rendőrségben sürgős megkeresés érkezett, a székesfehérvári kapitányság tudatja, hogy Lederer Herman kereskedőtől a székesfehérvári országos vásár alkalmával 640 frt értékű posztót loptak el. A tolvajok furfangosan vitték véghez a lopást, úgy, hogy a sátor elején alvó Lederer mit sem vett észre. A hátulsó ponyvát felhasították, s úgy hatoltak be a sátorba. A lopás után megugrottak, s most országos körözés lett eirendelve ellenük.

* **A buza áremelkedése.** Az amerikai spekulánsok régi hagyományukhoz híven a legellenőrizhetetlenebb hírekkel lepik meg a nemzetközi gabonapiacokat. A legújabb becslések szerint az Egyesült Államok buza-termése már csak 465 millió bushelre tehető, ami az utolsó new-yorki becsléssel szemben 65 millióval kevesebb volna. Ennélfogva az amerikai buzajegyzések közel 2 ccenttel emelkedtek. Ennek híre Budapesten is szilárd iránvzatot idézte elő. A készáru további 5—10 krajczárral javult és ma már elsőrendű buzaért 10 forint 10 krajczár volt elérhető. A határidőpiacra az áremelkedés csak mérsékelt volt, minthogy itt a derült és melegebb időjárás is befolyásolta az iránvzatot. Berlini távirat szerint az ottani gabonapiacra az országból érkezett panaszok és az észak-amerikai árak emelkedése következtében javult a hangulat. A buza július—szeptemberre 1 és fél, szeptemberre majdnem 2 márkával drágább lett.

* **Ovodai juniális.** Az ispotály-utca ovodában, hol Nagy Ida az ovónő, mint értesülünk, csütörtökön lesz az évszázó vizsgálata. Vizsga után az ovoda kertjében juniális leendő, melyre a kis növendékeken kívül a szülők is sokan készülnek.

* **Évszázó vizsgálatok.** Az A b e l e s f é l e nyilvános leányiskolában az évszázó vizsgálatok Csányi Viktor királyi tanfelügyelő ur elnöklése alatt e hó 18-án tartottak meg. A királyi tanfelügyelő a felmutatott eredményt, valamint az intézet szervezetét illetőleg a legnagyobb megelégedését fejezte ki.

* **A komikus jutalomjátéka.** Rozsnyai M. a Gambrinus sörcsarnokban tanázó orfeum legjobb tagjának csütörtökön lesz a jutalomjátéka. A kitűnő és mindig diszkurált komikus ez alkalommal egészen új műsorú előadásban lép fel s hisszük, hogy friss sütetű programjával ki fogja nyerni a közönség tetszését.

* **Letartóztatott munkásvezérek.** Budapesti tudósítónk jelenti: Tegnapelott a nemzeti demokrata munkáspárt egyik vezetőjét, Szikora Zoltánt és a kíséretében utazott Löwinger Gyula orvostanhallgatót, a kik Annanölgyre utaztak a bánya munkások ügyében, Tokodon a vasuti allomáson a csendőreg letartóztatta és Esztergomba kísérte, hol hosszan tartó kihallgatás után az esti órákban szabálábra helyezték.

* **Az eltolonczolt joghallgató.** Már több hónapja, hogy a rendőrség eltolonczoltatta a fővárosból Szabados Sándor joghallgatót, a ki szerepet játszott a budapesti szocialisták között. Szabados félbehagyta egyetemi tanulmányait s szülő városában — Komáromban, egészen a szocialista agitációknak élt. Anyira betöltötték minden gondolatát a szocialista törekvések, hogy még a saját édesapjának a cselédeit is sztrájkra ösztönözte. A mikor az apja birtokán arattak, kiment a munkásokhoz s kérdezte tőlük:

— Mennyi a bér?

A munkások megmondták, a miért Szabados erősen rájuk piritott.

— Hát ez a munkások összetarása, ki szakmányoltatjátok magatokat a gazdagok osztályával?

Következett aztán egy hosszú szocialista speech; a minnek a vége az lett, hogy a munkások beállították Szabados apjához.

— Kerünk nagyobb bért, nyolcz órai munkaidőt, mert máskülönbön sztrájkolunk.

Többé Szabados nem járt kiün az apja birtokán, de annál többet agitált Komáromban és a vidéken. Kétségtelenül demonstrálta, hogy a fővárosi rendőrség legabaszurdabb intézkedése az volt, hogy a szocialista agitátorokat kiutasította s rászábadította a vidékre. Komáromban híre-hamva

sem volt azelőtt a szocialista mozgalmaknak s a megyében sem tudtak a nemzetközi dolgokról. Vasárnap azonban Szabados hívei már gyűlést is tartottak Komáromban. — Mint az odaváló lapok írják, 3 ezren voltak jelen. Föltűnt a sok vidéki ember s a megyéből 20 község képviseltette magát a gyűlésen, melynek egyetlen szónoka Szabados Sándor volt, aki 2 óra hosszat beszelt a szocialistá elvekről.

Vajjon, ha a fővárosban marad s megengedik neki, hogy tanulmányait befejezze, az a 3000 komáromi munkás szocialistának vallaná-e ma magát?

* **A járásbíró bűnei.** Boday Aurél egri aljárásbíró fölött ítélkezett az egri királyi törvényszék. A fiatal bírót egész sereg vád terhelte. Egy ízben egy Grosz nevű, kapolnai dohánygyári alkalmazott jelentkezett nála, hogy teülje a néhány heti fogházbüntetés, a melyet jogerős ítéletben mondtak ki rá. Boday 24 forintért letöltöttnek tekintette a büntetést s szabadon eresztette Groszt, a ki egy napig sem volt a fogházban. Az aljárásbíró már ismeretes volt arról, hogy jó pénzért diszpenzációt ad a jogerős ítéletek alól és egy Nagy János nevű solymosi parasztember is hozzá fordult, hogy valamiképpen szabadítsa meg a nyolcz heti fogháztól, a mire a törvényszék, tábla és kuria egybehangzóan ítélte. Boday öt-tiz forintos részletekben százharmincz forintot csikart ki a parasztembertől s egyne-másra irogatott neki leveleket, hogy küldjön még pénzt s akkor rendbe hozza a dolgot. Ezeket kívül hivatali sikkasztással és megvégtetéssel is vádolta az ügyész a vizsgálói fogságba helyezett járásbíró. V. egri törvényszék beigazoltnak találta a vadakat és tizhónapi fogházra Bodayt, a ki felebbezett a táblához.

* **Elveszett női óra.** Az a nő, aki f. hó 19-én d. e. 9—10 óra közt a Kossuth-utcán, a Berger és Harsányi-féle ház közötti uton szemtanuk láttára egy néhány perccel az előtt elveszített női órát megtalált, felhívatik, hogy megfelelő jutalom mellett szolgáltatassa vissza a Kossuth-utcai 75 sz. a.

x **A leghatásosabb keserűvíz** a Ferencz József viz; tartalmaz 1000 részben: 48,7 sulphátot, 1,5 bicarbonicumot. Elsőrangú tudósok vegyelemzése: igazolják az eddig még el nem ért páratlan, dus tartalmát. A Ferencz József viz hatása ekkép már kis adagok vételénél nyilvánul s az egyedül kellemes ízű természetes hashajtószer. — Kapható mindenütt.

Audiatur et altera pars.

Mindaddig míg a polemia árja tárgyilagos mederben folyt, nem éreztük magunkat hivatottaknak arra nevez, hogy véleményünket nyilvánítsuk ezen tárgyban. Nem éreztük magunkat hivatva először azért mert annak nyilvánítására fel nem kére tünk, másodsor és ami fő szesznyagkereskedők lévén könnyen rés-rehajlósággal vádolnának bennünket. Ma azonban másként áll a dolog! Ma a »Debreczeni Ujságban« — f. ur nyilt támadást intéz ellenünk hangoztatván hogy a f. hó 4-én tartott közgyűlés persze az Aronok jelenlétében perhorreskáta a városi szeszüzletet. — Hogy tehát a város nagyérdemű közönsége és maga a tekintetes tanács vegre tudomást szerezzen a mi álláspontunkról is, indítatva éreztük magunkat arra, hogy nyilatkozzunk ez ügyben előrebocsátva azt, hogy mindevegig tárgyilagosak óhajtunk maradni.

Nem lévén arra hivatásunk, hogy a vérost mint erkölcsi testületet kritika alá vonjuk — azon kérdést, hogy méltó-e a városnak szeszkereskedést és kimérést folytatni, ethikai szempontból nem is taglaljuk. Sőt tovább megyünk, mint kereskedőknek és ezt palam publice hirdetjük, semmi néven nevezendő kifogásunk nincs az ellen, hogy a város szeszkereskedésével, sőt kiméréssel is foglalkozék. Hiszen már az említett közgyűlés alkalmával az »Aronok« egyike szóval is kijelentette, hogy szerfelett megtszélő reá nézve ha szab, kir. Debreczen várososa a szeszkereskedőkhoz mint kollaga

csatlakozik. De azt óhajtjuk, hogy igazi kollega legyen és ezt meg is magyarázzuk, hogy miért!

A Debreczeni Ujság 158-ik számában megjelent közlemény szerzője — f. ur lehet kiváló ferfiu, mintahivatalnok vagy ujságíró, de engedje meg, hogy a szeszüzletbeni jártaságát kétségbe vonjuk. A konkurencia és kartell, ma-ánvállalkozók verszopósága, polypkarjai és még oly kifejezések dominálják »efogulatlan« nézetét. Kezdjük tehát előlről. Azt állítja cikkíró ur, hogy ha a város felhagy szeszüzletével a »rokonkeblek« megértvén egymást kartelliroztni fognak és rögtön drága lesz a spiritusz és az árája 30.000 frt haszon a magánosok — mondjuk az »Áronok« — zsebébe fog vándorolni. — Erre a következő szerény megjegyzésünk van.

Az aranjjeezi szép napok — a kizárólagos jogosultság — megszűnven, mindenki ott szerzi be szükségletét, a hol neki tetszik. Rokon keblek pedig helyben — a városi szeszüzlettel együtt — négyen vagyunk, de hol vannak még a budapesti, szatmári, nagyváradi, kassai, nyír-batori, aradi, temesvári és több vidéki és ezen kívül még az osztrák »rokonkeblek«, kik mindannyian egyet értenek velünk szemben azzal, hogy a debreczeni piacon is akarunk üzletet csinálni a »rokonkeblek« rovására. De a viszont eláruló ma ep oly üzletember lévén, mint akár mi, czimzetes szesz-nagykereskedők, nagy konkurencziát fejtenek ki maguk között is, dacára, hogy ezen mi tölünk, de a sz. kir. Debreczen város szesz-nagykereskedéséből veszik italaikat. A kartell ezek szerint csak egy mumusnak felöltötött seprűnyél, melytől ma nem ijed meg senki. A polyp szintén csak egy «—f.» ur képzetében élő szörnyszülött, mert ma már ilyen verszopók nem léteznek. — Hogy mennyire nem léteznek, bizonyítja az, miszerint a szepességi mezőgazdasági szeszgyarak finomítója csak úgy tudott a nagy verseny következtében fennállni, hogy kényszerítette a nagyméltóságú penzügyminiszter ur a közlekedő városokat és megyéket arra, hogy a napi ár felett 2 krral drágábban tölve vegyék a szeszt.

A konkurencia tehát, a mint azt minden csak némi eg jártas kereskedő jól tudja, nem kartell, de annak épp ellenkezőjét okozza és pedig azt, hogy a szeszüzlet — a szabadverseny által az arak lenyomatván — vajmi keveset jövedelmez manapság.

A mi pedig az áru minőségére vonatkozik, úgy méltóztassék cikkíró urnak megengedni, szintén tévedésben van. Ma, midőn nemcsak az aral, hanem az ital minőségével is konkurrálni kell, bátrak vagyunk azon szerény nézetünknek kifejezést adni, hogy ma nemcsak sz. kir. Debreczen város szesz-nagykereskedésével, de az összes hazai kereskedőkkel, sőt az osztrakkal is kell — ép az áru minősége tekintetében — versenyeznünk. De tekintve 50 év óta fennálló üzletünket és eddig fenntartott jó hírnevünket, ezen feltevést részünkről határozottan visszautasítjuk és az ellenünk elkövetett áskálódást — itt egyáltalán nem cikkíró ur tisztelt személyére célozunk, annak idején törvényes úton fogjuk megtorolni; itt csak azt jegyezzük meg, hogy nekünk sem eddig, sem mostanság nincs szükségünk mestersegesen gyűjtött bizalmi nyilatkozatokra.

Ezek után végre odaérteztünk, hogy magyarázzuk, mennyiben óhajtjuk mi sz. kir. Debreczen város, mint igazi kollegát sorunkban üdvözölni.

A kereskedő egyik olyan, mint másik és egyenlő téren mozogva, úgy csinálja meg üzleteit, mindég szorosán a tisztességes verseny határain belül, a hogy tudja. A kinek jobb modora, jobb kiszolgálása, jobb feltételei, szebb arca, vagy a vevőt más megnyerő tulajdonsága és végül jobb áruja van, — az csinál üzletet. Ez renden is van így és éppen semmi kifogásunk sem lenne az ellen, ha a nemes város szeszkereskedését vezető egyen — nem személtkedésből szolunk — kedvesége és egyéb fent vázolt tulajdonságai oda-bincselné a kimerők zömét. De egyenlőtlen lesz a fegyver, melylyel harczolunk, ha a város mint szesz-nagykereskedő egyuttal

erkölcsi testület és még több, a jövő hó 1-én életbe lépő szesz-pótadó-törvény szerint ellenőrző közege a kimerőknek és az összes szeszkereskedőknek!

A keze ési szabályrendelet értelmében oly könnyítéseket adhat a nemes város, mint pótadó-szedő a nemes városnak, mint szesz-nagykereskedőnek, melyeket mi közönséges, ily privilegiumokat nem élvező szeszkereskedők nem élvezhetünk és nem is fogunk élvezhetni. Így tehát a verseny nem lesz e yenlő és nyíltan merjük állítani, hogy nem mi, hanem Debreczen város szeszkereskedés akarja ezen üzletet monopolizálni. Másra nem gondolhatunk, mert azt fel sem tételezzük, hogy szab. kir. Debreczen város utját akarja szegni, már 5 decenium óta fennálló üzletünknek. Ily kenyéirigység tényleg nem lenne illő sz. kir. Debreczen város méltóságához.

Ez irányban van nekünk kifogásunk, sőt a közelmúlt tapasztalataiból merített alapos félelmünk és ez irányban óhajtánánk, hogy sz. kir. Debreczen város mint szeszkereskedő és kimerő igazi kollegánk legyen, azaz se több, se kevesebb jogot ne élvezzen a többiekkel. Egyenlő jog, de egyenlő kötelezettség mindenikünknek!

Nemcsak a szesz-nagykereskedőkről, de Debreczen város körü-belüi 400 kimerőjének érdekeiről, nyugalmaról is van szó; mert ha sz. kir. Debreczen város a szesz-pótadó beszedésre jogosult és egyszersmind szesz-nagykereskedő és kimerő egy s z e m é l y b e n, a folytonos zaklatásokkal, ellenőrzésekkel odatereleli a dolgot, hogy az összes kimerőket és kiskereskedőket a városi kimeréshez szoritja, mi által ezeknek önállóságát teljesen elnyomja, a szabad kereskedelmet, az üdvös versenyt tönkreteszi.

A nagy haszonról óhajtánánk még beszélni, arról a többször említett e v i 30000 f r t r ó l. Óhajtjuk, hogy szab. kir. Debreczen város évenként nem csak enyit, hanem sokkal többet nyerjen, hogy az a rettegett pótadó t. i. községi pótadó ne szaporodjék fel, azonban a zarszámadások előterjesztése közgyűlésileg el van rendelve, várjuk be azok bet rjesztését és majd azokból ítélje meg a tekintetes törvényhatósági bizottság a fennem hirdetett 30000 f r t e v i t i s z t a h a s z o n n a k a k i m u t a t a s á t. Vederemo!

De egy szavunk van még ehhez is. A mai időkben, midőn a nagyméltóságú kereskedelemügyi miniszter ur a tisztességtelen versenyre hívja fel a kereskedelmi kamarák figyelmét és midőn ennek megatlásan igyekszik vajjon illő-e szab. kir. Debreczen városnak mint szeszkereskedőnek és kimerőnek oly fegyvereket vinni a harczba a szabadkereskedelem ellen, melyek homlokegyenest ellenkiznek az igazi verseny fogalmával. Ha oly harzag pótló, oly lucratív, oly nélkülözhetetlen ezen üzlet, mi szükség volt, rögtön a legközelebbi városi közgyűlés után mesterséges bizalmi nyilatkozatok beszerzésére és gyűjtés-re? Pedig ez megtörtént és nem mindég és nem mindenütt a legenyhébb eszközökkel. Lehet, hogy így is oly eszközökkel nagyobb eredményt lehet elérni az üzletben, de most már igazán kérdjük, méltó-e ez szab. kir. Debreczen városához? és egyenlő-e a jogok, a köt-lrssegek, szóval a fegyverek, melyeket ezen verseny harczban használunk? Méltóztassanak csak az 1899 január-június felév eredményét megnezní mikor nem lehetett, ama bizonyos és nem ösmeretlen fegyvereket a gyakorlatban és versenyben használni vajjon van-e 30000 frt. avagy ennek megfelelő haszon?

Az »Áronok.«

Páris jövője.

— Érdekes jóslatok —

Debreczen, jun 20.

A »Progressziv Thinker« érdekes cikket közöl, melyben mr. Heilig Sterling nagyjában össze gyűjtve adja mindazon jóslatokat, amelyek Párisra vonatkoznak és amelyek az 1900 év folyamán teljednek be.

Van e jóslatok között néhány nagyon régi keletű is, de ezek — összevágóan a modern látókok és asztrológok jóslataival, — sem nagyon biztatják Francia országot a jövő századdal.

Kétségtelen, hogy Thebes asszony, a híres asztrológ, nemkülönben Couesdon kisasszony, a szintén híres tisztánlátó (rue Paradis) Faure Félix elnöknek a folyó évben bekövetkezett halálát előre megjósolták. Mme Thebes jóslatát a folyó év ujév napján közölte a Gaulois. Couesdon hasonló jóslataról már évekkel ezelőtt beszéltek. Mindkét högy megjegyzik abban, hogy Franciaország véres katasztrófa előtt áll. Mme Thebes így nyilatkozott: »Valóban igaz hogy Faure halálát előre megjövendöltem, de ne feledjék el azt sem, hogy bekövetkező orgyilkosságokról is tettem említést. A csillagok befolyása erre az évre nem biztató. Ez az év (1899) nem fog elmúlni a nélkül, hogy isszonyatos dolgokat ne hozzon.«

A közvélemény azonban nem nagyon törődött sem ezzel a jóslattal, sem Couesdon kisasszonyéval. Pedig a következmények mutatják, hogy ezek a jóslatok még a legnagyobb szkeptikust is kell, hogy gondolkodásra bírják.

Sokan emlékeznek arra, hogy midőn a rue Paradison lakó jósnő 1896-ban Charcot, Zola, Faure Felix és Paris pü-pökével stb. tanácskozott, mindegyikét intette, hogy a Charité-bazar megnyitáson részt vegyen, mert az egész bazar le fog égni. Ugyanekkor megjövendölte Faure halálát és a Dreyfus ügy fordulatát is.

1896. május havában de Maille grófnő és több más elkelő hölgy fölkereste Couesdon tisztánlátót, aki transz állapotban ezeket mondta:

Látok a Champs-Elysée közelében egy épületet. Azt mondják, hogy a jószívűség épülete. De nem igaz! Látom mint gyullad ki a tűz magától; hallom az emberek vérfagyasztó kiabálását, látom mint perzselődik meg a hus, látom, hogy szenesedik össze a test. Hogy taszítgatják egymást!

A hozzá intézett kérdésre azt felelte, hogy a jelenlevők közül senki sem fogja életet veszteni a nagy tűznél. Mindez, egy évvel később, 1897 május havában, be is teljesedett. Maille grófnő, a ki jelen volt a bazar megnyitáson, megmenekült, noha megmenekülése valószínű csoda volt.

Ezt az egész jóslatot versben mondotta el a jósnő, de a rimek rendkívül rosszak voltak, csupa e és er zégződésűek.

A jósnő csak akkor kezdte magára vonni a figyelmet midőn 1898. május havában azt jövendölte, hogy Franciaországot nagy hűntetés éri. A legtöbbet Párisnak kell szenvedni. Az évszázad végen járvány és más mindenféle katasztrófa fog pusztítani. Nagy háboru üt ki.

»Látom — ugymond — hogy öldöklök a népet. A Szajna hullamait pirosra festi a vér!«

A nagy veszedelem után kiraly ság lesz Faure Felix utóda nem sokáig fogja viselni az elnöki tisztet. Polgári háboru üt ki. Egy tünevényes férfi jelenik meg, kit a francia nép megváltó gyanánt üdvözöl. De ez is hamar el fog tűnni. Sokan azt hiszik, hogy ez alatt egy új Napoleonidat kell érteni.

1898 június havában a látnoknő megjósolta Faure utódjának az »ex post facto law« (?) törvény megszavazását. Megjegyzendő, hogy ez a törvény, a melyről akkor még a szenátus sem beszélt, csak a megejlt elnökválasztás után került tárgyalás alá.

»Következni fog valaki, kit én is látni fog. Ezt éppen csak hogy megválasztják. Azután egy törvényt szavaznak meg, ami őt nagyon meg fogja ijeszteni. A forradalom minden pillanatban kitörhet. »Zendület látok. A köznépfelre van vezetve. Látom, mint villognak a magasra emelt török.«

Ugy látszik, látta az elnök halálát, mert e szavakkal végezte jóslatát:

»Imádkozunk érte. Nem maradhat tovább. Mennie kell! Etereje nem sokaig tudja tar ani.«

A párisi okkultisták tudják, hogy a régi és modern asztrogogok, mint Mme Thebes és Nostradamus Mihály, egymással minden tekintetben megegyeznek, és hogy a régi próféták éppen úgy a vallás nevében beszélnek, mint Couesdon kisasszony és Olivarius cizisztercita atya.

Necté atya [meghalt 1772] ezt mondta: »Páris teljesen romba fog dőlni!«
Marianna testvér, bloisi orsolya szüz (megh. 1804) ugyanezt jósolta.
Egy trappista barát, a Notre Dame des Gardesben, 1815-ben az egész várost lángokba borulva látta.

A belleyi látnok (meghalt 1820) azt mondta:

»Babylon porrá égett. Szerencsétlenség lebeg fölötté is, átkozott város.«

Souffrant abbé (meghalt 1828) így kiáltott fel:

»Babylonban kő kövön nem maradt. Ez a sors vár Párisra is.«

Galtier Marianna, a próféta juhásznő ezt jósolta:

»Ezt a nagy leányzót megemészti a tűz, de az Ur előre inteni fogja Paris igazait.«

Korunkban Martel Marie pedig ezt jövendölte:

»Páris porrá fog égni, de a Montmartre megmarad.« (pk.)

CSARNOK.

A másik.

— Angol skizze. —

A kocszi megállt a pályaudvarnál. Leugrottam és besiettem a pályaházba. A hölgyek, a kiket meg kellett várnom, ott voltak egy csomó koffer, doboz és kézi táskák között. A legidősebb lady Mannington, zavartan nézte majd Molly leányát, majd a francia kisasszonyt, majd a podgyász tömeget és mindhármán türelmellenül vártak a következő dolgokat.

Sietve üdvözöltem a hölgyeket és bocsánatot kértem a késésemért.

— Kérem, kérem, nem tesz semmit — felelt lady Mannington szabadkozva, de a hang megcáfolta az udvarias szavakat.

Molly csak nézett gúnyos mosolylyal és rázta a fejét.

Gondolkozva néztem a podgyász halomot, a két uri nőt, a francia kisasszonyt.

— A kocszi csak kétületes — batorkodtam megjegyezni.

— Akkor Celeste gyalog megy — szölt lady Mannington.

— Örömmel fogom kíséreni — mondtam én udvariasan.

Lady Mannington kételkedve nézett reám.

— Talán a kocsis mellett?

— A kocsis neje roppant feltékeny — szöltam gyorsan.

— Mama, én igazán jobban szeretnék gyalog menni — szölt közbe kedélyesen Molly.

Lady Mannington habozott, végre helyeslőleg szölt:

— Talán ez a legjobb.

— Minden bizonynyal, nagyságos asszonyom — feleltem szemrelenkedve.

— Miért nem küldte az ön nénye az omnibuszt — szölt a lady még egyszer szemrehányóan.

— Valóban előttem is érthetetlen — ismertem be, Molly tekintete reám esett. Ha csak tudnám mit mosolygott.

Miután a két üléses kocszi szerencsésen elvitte a ladyt, a komornát és a podgyászt, mi ketten utra keltünk és a keményre fagyott havon mentünk a kastély felé. A pályaudvarról nem messze egy ut oldalvást a mezőn keresztül vezetett. Mollyt átsegítettem a fahidacsán.

— Itt megrövidíthetjük az utat — mondtam.

— Sok mindenfelét kell különben is beszélnem önnek.

— Ugyan mit — kérdé.

Haboztam.

— Egy barátomra vonatkozik — szöltam végre.

— Ugy?

— Pokoli helyzetben van — folytattam bizalmas hangon. Számítok a segítségére.

— Mit tehetek érte? — kérdé Molly csodálkozó tekintettel.

— Tanácsot adhatok neki. Ön tudja, hogy a nők esze...

Mollynak bizelgett ez a beszéd.

— Folytassa mr. Trevor.

— Csak attól félek, hogy barátomat nagyon ostobának tartja.

— Ez lehet, volt a közönyös válasz.

— Pedig sok jó tulajdonsága van. De egy leány azt akarja, hogy nőül menjen hozzá.

— Micsoda? — kiáltott Molly.

— Őszintén megvallva, magam sem tudom, mi tetszett meg neki rajta?

Nagyon kellemetlenül éreztem magamat.

— Mr. Trevor, szölt Molly szigoruan — reményilem, nem akar nekem semmi illetlent mondani.

— Ő dehogyan! A leány igen tiszteletre méltó. Minden szereplő igen tisztességes uri ember.

— De valami csinos az a leány nem lehet — mondtá Molly nagy határozottsággal.

Megállítottam és a cipőm sarkával vizsgáltam egy befagyott pocsolya jégkérgének szilárdságát.

— Sőt: ellenkezőleg, az a leányka igen csinos — feleltem elgondolkozva.

— Ön tehát ismeri azt a leányt — felelt Molly gyorsan.

— Persze. Nem is mondtam el helyesen a dolgot, mikor azt említettem, hogy a leány akarta a barátomat. Inkább a leány anyja akarta őt a leány számára. Ért, ugye bár?

— Ezzel a dolog egy cseppet sem jobb.

— A családban sok a leány — toldottam meg, mintegy excusálva.

Molly arca szigorú kifejezést öltött.

Folytassa.

— Az én barátom pedig más leányt szeretett; egy derék, jóra való leányt, valóban pompás leányt, a legjobbat a világon — viszonoztam tüzesen.

— Ön is ismeri tehát ezt a leányt, kérdé Molly hidegen.

— Igen.

— Nos.

— Az én barátom egy alkalommal vendég volt egy vidéki birtokon. A leány is ott volt anyjával és ő.

— Ki?

— A leány a barátomat egy sarokba vonta és magam sem tudom, hogy történt, birtelen fölfedezte a barátom, hogy a leány kezét tartja a magáiban. Egészen magától jött.

— Milyen szellemes az ön barátja, hogy ezt észrevette — gúnyolódott Molly.

Sietve tovább beszéltem.

— Azután látta, hogy a leány feje mindinkább közeledik a vállához és nem tudta mit tegyen.

— Miért nem kiáltott segélyért?

— Lássá — folytattam — attól félt ő, hogy a leány ajánlatot tesz neki — vagy hogy a mama jöhet. Érezte, hogy a mama nincs távol. Ekkor a máikra kellett gondolnia és szörnyű aggodalom vett rajta erőt. Szóval, elvesztette a fejét.

(Vége köv.)

Hangok a közönség köréből.

Köszönőirat Amerikából.

[Eredetiből magyarra fordítva].

Tek. **Wilhelm Ferenos** gyógyszerész urnak
Neunkirchen. Alsó Ausztria
New-York 18|V 98.

Jó uram!

1895. november 12-én oly fokú rheumatismust kaptam, hogy kénytelen voltam ágyba feküdni. Nyolcz hónapig feküdtem egy helyben a nélkül, hogy megmozdulhattam volna. Testsúlyom 175 lbs-ról 130 lbs-re ment vissza, jeleül ama borzasztó fájdalmaknak, melyeken évente átmenem. Kipróbáltam mindenféle gyógymódot, amit valaki csak valaha használt s melyet az orvosok kitaláltak, egészen a villamos török fürdőig, de azért annyira nem érzem magam jobban, hogy legutolsó kezelő orvosom nem akart többé tőlem díjazást elfogadni, miután nem tudott rajtam cseppet sem segíteni. Idők multával találkoztam egy barátommal, ki figyelmeztetett engem a **Wilhelm-féle csusz és köszvényellenes vértisztító theájára** mint ami csalha-talan szer a rheuma ellen. En elmondtam neki, hogy mennyi mindent megpróbáltam már s kevésbé bizom ezen theában is. Ugy tetszik, hogy a sors keze működött abban, hogy én önnek írjak s hogy éreztem, hogy van még ami engem meggyógyít. Meggyőződtem, hogy a mentő szer létezik. Nem tudom szavakban kifejezni ama rettenetes kínokat, melyeket a legutolsó 3 évben átéltem. De most ez nem háborgat többé engem s ezen pillanatban úgy érzem magam, mint aki újjászületett s nem tudok a világnak nagyobb kincsét a **Wilhelm-féle csusz köszvényellenes vértisztító theánál**. Kérem önt uram, legyen szives a Wilhelm-féle csusz s köszvény elleni theából nekem 12 csomagot küldeni. Önnek a legfőbb egészséget s hosszú életet kívánva vagyok őszinte tisztelője **Gorden M. József** 179. orchard st. Now-York, Egyesült-Államok. — Kapható minden gyógyszerüzben. Főraktár: **Mihalovits I. gyógyszerésznél Debreczenben.**

KOVÁCS GYULA vaskereskedő

Piacz-utca, a Bika szálloda mellett

ajánlja nagy választékban raktáron levő, elősmert, legjobb minőségű

Eperjesi cserépkályháit,

melyek ez iparágban első rangot foglalnak el és számos elsőrendű kitüntetésben részesültek.

Jutányos árak mellett

a legszolidabb és legpontosabb kivitel biztosítatik.

A kályhák felállítását csak is kipróbált szakavatott állítók által végeztetem.

Ezen kályhák ugy tartósság, szépség, mint fűtőképesség tekintetében bármely külföldi gyártmányval versenyeznek.

Kész felállított mintakályhák raktáramon megtekinthetők.

Üzleti könyvek nagy raktára.

HOFFMANN és KRONOVITZ

 KÖNYVNYOMDÁJA

DEBRECZEN, a főpostával szemben.

Ajánljokozik:

nyomtatványok elkészítésére,

kereskedők, gyárosok és iparosok részére.

Levélpapír czégnomással

1000 drb. 3 frt 50 krtól feljebb.

Levélborték czégnomással

1000 drb. 2 frttól feljebb.

Monogrammal ellátott

Lakadalmi és béli meghívók.

Eljegyzési kártyák

 nagyon olcsón.

Névjegyek

Tánczrendek

Számlák

Jegyzékek

Üzletjegyek

Körlevelek

Árjegyzékek

Műsorok

Zárszámadások

Evi jelentések

Dombornyomásu galvanizált remek

 reklam falragaszok.

Pinczérszámlák, bor és sörczimkék.

Menu kártyák a legdiszesebb kivitelben.

Regények, elbeszélések, költemények.

Tudományos és szakmunkák előállítása.

Rovatos ivenk, tabellák.

Részvények, szelvények.

Elsőbbségi kötvények, értékpapírok.

Diszesen kiállított étlapok.

 igen mérsékelt árak mellett.

Ruggyanta bélyegzők igen olcsón.